

عمر رضی اللہ عنہ کنار حجر الاسود آمد و آن را بوسید و فرمود: بخوبی می دانم که تو سنگی بیش نیستی و نمی توانی نفع و ضرر برسانی. اگر نمی دیدم که رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم تو را می بوسید، تو را نمی بوسیدم.

در مورد عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ روایت است که کنار حجر الاسود آمد و آن را بوسید و فرمود: بخوبی می دانم که تو سنگی بیش نیستی و نمی توانی نفع و ضرر برسانی. اگر نمی دیدم که رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم تو را می بوسید، تو را نمی بوسیدم.
[صحيح است] [متفق عليه]

مکان ها و زمان ها و دیگر اشیا، از این جهت مقدس و بزرگ نیستند که ذاتا مورد تعظیم عبادت قرار بگیرند؛ بلکه این شریعت است که بیانگر تقدیس و بزرگی آنها می باشد؛ بر این اساس عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ که در میان حاجی است که تازه از عبادت بت ها و تعظیم آنها دست کشیده اند، کنار حجر الاسود آمده و بیان می کند که این سنگ را از پیش خود نمی بوسد و بزرگش نمی شمارد یا با این باور و تصور چنین رفتاری در قبال آن ندارد که سود و ضرری از آن عاید کسی می شود، بلکه دلیل این بوسیدن و تعظیم را عبادتی می داند که آن را از شارع و قانونگذار صلی اللہ علیہ وسلم دریافت کرده است؛ چون دیده که پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم این سنگ را می بوسد، پس آن را می بوسد تا به او اقتدا کرده و از وی پیروی کرده باشد، نه اینکه از پیش خود و با تکیه بر رای و نظر خود و ایجاد بدعت چنین کرده باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3024>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

